Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 209 (1709) ♦ Середа, 5 листопада 1997 року ♦ Ціна договірна

ОСЬ ТОБІ, БАБУСЮ, І МЕЖА!

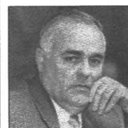
Так хочеться вигукнути після чергового вето Президента України

Леонід Кучма відправив у Верховну Раду на повторний розгляд закон «Про встановлення вартісної величини малозабезпеченості, розміру мінімальної заробітної плати і мінімальної пенсії за віком на 1998 рік».

На думку глави держави, запровадження нових розмірів мінімальної зарплати і, відповідно, підвищення розмірів грошової допомоги, компенсацій та інших виплат потребуватиме, за розрахунками Кабінету міністрів, більш як 8,1 мільярда гривень на рік, які неможливо відшукати у проекті бюджету.

Президент України запропонував свій варіант закону, який, мовляв, відповідає реальним розрахункам: встановити з 1 січня мінімальну зарплату в розмірі 45 гривень з наступним наближенням її до вартісної межі малозабезпеченості. Водночас пропонується не застосовувати її як розрахункову величину для визначення розмірів допомоги, компенсаційних та інших виплат.

(Закінчення на 2-й стор.).

Увага, «гаряча» лінія!

14 листопада гостем нашої редакції і вашим співрозмовником, шановні читачі, буде перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Миколайович ТКАЧЕНКО.

«Гарячий» телефон 225-40-25

цього дня до ваших послуг з 19.00 до 20.30. Телефонуйте і ви матимете змогу почути відповіді на запитання, що вас хвилюють, безпосередньо від першого заступника Голови Верховної Ради.

Усі запитання і відповіді буде опубліковано в газеті. У вас також є час надіслати запитання письмово на адресу редакції.

На конвертах робіть позначку — «гаряча» лінія.

ЗІБРАЛИ. І без вказівок згори

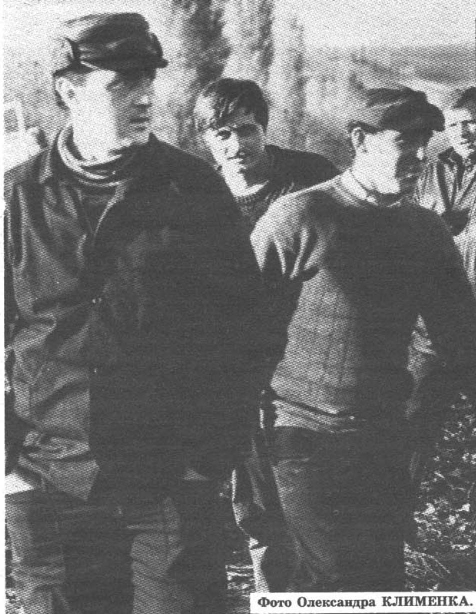

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Коли цей фоторепортаж вийде у світ, у селі Сидоренкове місцеві землероби, напевно, справлятимуть «бурякові обжинки». Мова йде про звичайне КСП, не обласкане місцевою владою, не наділене жодними особливими пільгами. Техніка, як і скрізь на селі, в дефіциті, стара, майже зношена. Пальне, для неї добуто в обмін на літній урожай. Зарплатою теж не розпещені. Та одна особливість у цьому господарстві все-таки є — за всі так звані роки перебудови тут не зменшили ні на жоден гектар буряковий клин: як було 500 га, так і залишається. І працюють тут люди уміло, по-справжньому, з селянською виваженістю, з душею.

(Закінчення на 8-й стор.).

Краще переговори, ніж суперечки

На зустрічі Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з головами районних рад столиці обговорили найбільш дискусійні питання, що виникли під час прийняття в першому читанні законопроекту про статус міста Києва. До речі, під час зустрічі за одним столом сиділи глава столичної міськдержадміністрації Олександр Омельченко та голова Київради Леонід Косаківський. Одна з найбільш спірних проблем, особливо з огляду на владний конфлікт у Києві, — чи доцільно поєднувати посади голови Київради та глави міськдержадміністрації. Як відомо, парламент висловився проти такого поєднання.

(Закінчення на 2-й стор.).

Повідомлення

4 листопада Голова Верховної Ради України Олександр Мороз відбув у короткотермінову відпустку. За рекомендацією медиків він пройде курс водолікування в одному з санаторіїв України для завершення реабілітаційного періоду після операції з приводу гострого холециститу.

Прес-служба Верховної Ради України.

Посол за Думу не відповідає

Відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з Надзвичайним і Повноважним Послом Росії в Україні Юрієм Дубініним.

(Читайте на 2-й стор.).

P. S.

- «Чорноморнафтагаз» вводить новий газопровід для подачі палива в Крим з шельфа Чорного моря.
- У Бонні проходить засідання україно-німецької міжурядової ради, на якому, зокрема, йдеться про умови надання довгострокових кредитів для розвитку середнього й малого бізнесу, про реконструкцію Зміївської ТЕЦ та Бурштинської ТЕС.

У номер

Краще переговори, ніж суперечки

(Початок на 1-й стор.).

На зустрічі також йшлося про неузгоджені позиції щодо фінансового підгрунтя місцевого самоврядування в Києві, особливості бюджету міста як столиці держави тощо. Учасники торкнулися й проблем, пов'язаних з набранням чинності закону про вибори та деяких спірних положень законопроекту про вибори до місцевих рад, який парламент змушений був відправити на повторне перше читання.

Як зазначив Олександр Мороз, думки і пропозиції керівників районів столиці допоможуть Верховній Раді об'єктивніше визначитись з цих питань під час їх розгляду.

Посол за Думу не відповідає

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Мороз відзначив необхідність контактів між законодавчими органами двох держав і висловив задоволення недавнім візитом в Україну парламентської делегації Росії на чолі з заступником голови Держдуми Світланою Горячевою: «Зустрічі делегації РФ з нашими представниками груп та фракцій, обговорення спільних проблем вселяють надію на подальше плідне співробітництво і на те, що робота з ратифікації україно-російського великомасштабного договору вестиметься доволі швидко».

Юрій Дубинін повідомив главі українського парламенту про те, що Міністерство закордонних справ Росії закінчило експертизу цього договору і «з дня на день» подасть його до Держдуми. Посол Росії також підкреслив, що «ратифікація великомасштабного договору про дружбу, співробітництво та партнерство між Україною та Росією — завдання історичне, спільне, таке, що відповідає інтересам обох держав». Разом з тим посол не зважився назвати хоча б приблизні терміни ратифікації цього договору в Держдумі. «Це в компетенції депутатів. Я можу лише спитати у них про це», — відповів він на запитання глави українського парламенту.

Олександр Мороз і Юрій Дубинін обговорили також питання, пов'язані з підготовкою офіційного візиту української парламентської делегації на чолі з Головою Верховної Ради до Росії 1—3 грудня 1997 року.

Ось тобі, бабусю, і межа!

(Початок на 1-й стор.).

Леонід Кучма запропонував також підвищувати розмір пенсій, який передбачений законом «Про пенсійне забезпечення», поетапно, за рішенням Кабінету міністрів, починаючи з 1 січня, з наступним наближенням до межі малозабезпеченості залежно від трудового внеску, стажу, характеру й умов роботи. Глава держави аргументував свою позицію тим, що реалізація положень закону вимагатиме в 1998 році додатково 26 мільярдів гривень, а неінфляційні джерела фінансування для цього знайти неможливо.

Проте хотілося б у зв'язку з цим нагадати заяву прес-служби Верховної Ради, оприлюднену 28 жовтня цього року в газеті «Голос України». У ній, зокрема, йшлося про те, що уряд наступного року планує додатково одержати доход у сумі 21 мільярд гривень. І водночас забув їх внести до держбюджету-98.

Отож і хочеться запитати: чи й справді наша казна така бідна, як про це сказано в обгрунтуванні вето на закон про межу малозабезпеченості?

«Яловий» результат імітаційних змагань

Вечірнє засідання 3 листопада

Парламент працював над подоланням вето Президента на Закон про Фонд державного майна. Зауваження Леоніда Кучми стосувалися трьох визначальних положень: підпорядкованість фонду, управління державним майном, процедура призначення на посаду та визначення повноважень голови фонду. Президент вбачає порушення Конституції, зокрема у тому, що фонд підпорядкований Верховній Раді, а не Кабміну, і тому пропонує не приймати закон з такою концептуальною основою взагалі.

У своїх виступах народні депутати Геннадій Угаров та Михайло Чечетов досить переконливо довели, що в цих запереченнях більше амбітності, ніж законних підстав. Виконувач обов'язків голови фонду Володимир Лановий спробував довести, що в новому законі таки є порушення Конституції і, мовляв, не варто тепер піддаватись емоціям. Однак аргументація не справила враження на депутатський загал, який керувався аж ніяк не емоціями, а саме положеннями Основного Закону.

Коли дійшла черга до голосування щодо подолання вето Президента, то «за» набралось лише 215 голосів. Це при тому, що зареєструвались до роботи 311 депутатів. Однак фактично в залі перебували хіба що половина їх зазначеної кількості. Ось такий парадокс, а відтак і відповідний результат...

Більше двох годин тривало обговорення наступного питання — проекту закону про місцеві податки і збори. Який, зрештою, було категорично відхилено як неприйнятний. Зокрема, концептуально.

Доповідаючи ідеологію законопроекту, народний депутат Роман Безсмертний сказав: прийняття закону начебто сприятиме зменшенню та полегшенню податкового пресу на громадян і водночас — зміцненню доходної частини місцевих бюджетів.

Однак народні депутати вказали, що уряд хапається за таку примарну можливість, якою є розширення переліку місцевих податків та зборів (за користування го-

Парламентська хроніка

телями, податок з реклами, місцеві акцизи, прибутковий податок з громадян, плата за землю, податок на нерухоме майно юридичних осіб тощо). Хтось із депутатів вдало визначив, що це —імітація бурхливої діяльності у розв'язанні фінансових проблем. І тому їх результат відповідний — «яловий», тобто безплідний. Відтак депутатський загал був рішучий: проект закону відхилити як неприйнятний.

До кінця робочого дня сесія проголосувала законопроект про ратифікацію Угоди між Україною та Міжнародним агентством з атомної енергії про застосування гарантій у зв'язку з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Подолали вето і залишили свято

Ранкове та денне засідання 4 листопада

Після звичайної ранкової прелюдії у вигляді оголошення депутатських запитів народні депутати вкотре намагалися прокласти законодавчі рейки для потягу виконавчої влади, хоча дехто розцінив це як намагання розібрати шпали. Цього ранку з ініціативи Президента на повторний розгляд сесії було винесено проект закону України «Про внесення змін до Закону України «Про місцеві державні адміністрації», який з'явився як проміжний компромісний документ на шляху до підписання главою держави «ветопомного» Закону «Про місцеві державні адміністрації».

Формальним каменем спотикання були норми, які стосувалися формування складу місцевих держадміністрацій: Президент наполягав на скасуванні обмеження кількості заступників голів держадміністрацій та обов'язковому погодженні кандидатур перших заступників та заступників голів з главою держави. Думки парламентаріїв розділилися: одні на чолі з головою узгоджувальної комісії Валерієм Терецем вважали за краще не сваритися з Президентом і покласти край «ветизації» законотворчого процесу, інші зауважували, що не можна приймати зміни до закону, який з відомих причин ще не набрав чинності.

На думку народного депутата Олександра Лавриновича, те, що Президент не підписав закон про місцеві державні адміністрації навіть після того, як Верховна Рада двічі подолала його вето, є грубим порушенням Конституції України. Тому ухвалити запропонований проект — значить, у свою чергу, знехтувати закон. З цих принципових причин законопроект не підтримали.

Цього ранку депутати подолали вето Президента на закон «Про зупинення спаду сільськогосподарського виробництва та продовольче забезпечення країни у 1997—1998 роках» і не погодилися замінити два традиційні святкові дні одним робочим. Тож замість пропонованого Президентом Дня пам'яті та примирення в нас, як і раніше, буде свято Великої Жовтневої...

Верховна Рада на своєму засіданні розглянула подання Президента щодо складу Центральної виборчої комісії. Кандидати в члени комісії відповіли на запитання народних депутатів. Верховна Рада вирішила провести таємне голосування.

Інна ЛЕЛЕКА.
Володимир КОРОЛЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коли районом керує оптиміст...

Хто є хто

Кілька разів намагався в кабінеті глави адміністрації Дарницького району Валерія Кир'яна поговорити з ним про справи. І зрозумів — марний намір. Численні телефони, здавалося, не змовкали, а відведений для інтерв'ю час танув на очах. Але з уривків телефонних розмов керівника одного з найбільших і найскладніших районів столиці вимальовувалося коло проблем, що їх доводиться щодня розв'язувати працівникам райадміністрації. Це — наповнення районного бюджету, розвиток малого бізнесу, опалення будинків, будівництво і ремонт житла, турбота про ветеранів і багатодітні родини... А скільки проблем у промислових підприємств, вчителів і лікарів району! Чого лише варті багаторічні намагання налагодити на Дарницькому м'ясокомбінаті виробництво вітчизняного інсуліну. Коли мене не зраджує пам'ять, кожен прем'єр-міністр вважав за необхідне побувати на цьому підприємстві та вникнути в проблему.

А для Валерія Андрійовича Кир'яна — це щоденний головний біль. Як і доля Київського радіозаводу, який ніяк не може піднятися з колін після початку конверсії. Скільки підкидав ідей керівникам підприємства, знаходив підприємців, зацікавлених у вкладенні капіталу в колишню «оборонку», а справа з місця не зрушується. І люди, які не отримують зарплату вчасно, теж хвилюють Кир'яна. До нього, котрий пропрацював у Дарниці не один десяток років, ідуть запросто з особистими бідами. І не пригадають випадку, коли Валерій Андрійович відмовив.

А ще Дарниці пощастило в тому, що керівник району —відчайдушний оптиміст, який знаходить вихід із будь-якого становища. Його девіз «Людям у районі має бути зручно працювати і жити» добре відомий усім керівникам соціальних і комунальних служб, підприємств, установ. Вони знають: будь-яке починання, що полегшує і поліпшує життя, знайде підтримку глави адміністрації. Недаремно тут вперше в Києві відкрилася і п'ять років працює школа Монтессорі, успішно проводиться такий експеримент: у під'їздах житлових будинків організовано чергування, що різко знизило кількість крадіжок. Тепер «домушники» знають, що в Дарниці їм нема чого робити. Відомі й зв'язки дарничан з районами області, трудівники яких полюбляють їздити «до Кир'яна» на ярмарок.

Взагалі, коли Кир'ян береться за якусь справу, то обов'язково доводить її до кінця. Так було і з шефством над одним із воєнних кораблів нашого флоту, і з наданням дійової допомоги Асоціації міні-футболу, віце-президентом якої він є вже кілька років.

От тільки поговорити з журналістами у нього бракує часу, хоча є у Валерія Андрійовича цікаві думки про самоврядування, про те, яким має бути закон про столицю. Адже він — один із найдосвідченіших керівників столичного району і колеги завжди прислухаються до його думки. А завтра вони привітають Валерія Андрійовича з п'ятдесятиріччям. А він знову жалкуватиме, що доба має всього 24 години. Як мало, а стільки справ...

Ярослав СЕРГІЄНКО.

На знімку: Валерій Кир'ян цікавиться цінами на ринку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України

З метою всебічного задоволення потреб суспільства в оперативній інформації, забезпечення плюралістичного характеру мовлення, зважаючи на національні традиції, моральноетичні принципи українського народу, створюється система Суспільного телебачення і радіомовлення України (далі — Суспільне телерадіомовлення), яка діє на основі Конституції України, Закону України «Про інформацію», Закону України «Про телебачення і радіомовлення», інших законів, що регламентують діяльність телерадіоорганізацій як суб'єктів інформаційної і господарської діяльності, та цього Закону.

Стаття 1. Статус Суспільного телерадіомовлення

Суспільне телерадіомовлення — це телерадіоорганізація зі статусом єдиної загальнонаціональної неподільної і неприбуткової системи масової комунікації, яка є об'єктом права власності українського народу і діє згідно з єдиною програмною концепцією.

Суспільне телерадіомовлення ґрунтується на широкому представництві різних верств суспільства, які через своїх представників у Громадській раді забезпечують реалізацію програмної концепції та здійснюють контроль за фінансово-господарською діяльністю телерадіоорганізації.

Програмна концепція діяльності Суспільного телерадіомовлення періодично переглядається з урахуванням тенденцій суспільного розвитку і задоволення права громадян вільно одержувати, використовувати та поширювати інформацію.

Суспільне телерадіомовлення є юридичною особою і має самостійний баланс, розрахунковий та інші рахунки в установах банків, печатку зі своїм найменуванням, а також знак (логотип) для своїх товарів та послуг.

Стаття 2. Створення Суспільного телерадіомовлення

Суспільне телерадіомовлення створюється на підставі рішення Верховної Ради України в порядку, визначеному Верховною Радою України відповідно до законодавства.

Верховна Рада України затверджує статут Суспільного телерадіомовлення, чисельність і склад Громадської ради, частину складу Кваліфікаційної ради відповідно до частини другої статті 5 цього Закону та програмну концепцію Суспільного телерадіомовлення.

Стаття 3. Громадська рада як наглядовий орган Суспільного телерадіомовлення та її призначення

Нагляд за діяльністю Суспільного телерадіомовлення здійснює Громадська рада — колегіальний позавідомчий орган, що координує розвиток і забезпечує реалізацію програмної концепції суспільного мовлення, визначає засади кадрової політики та структуру управління, контролює використання каналів мовлення та фінансово-господарську діяльність телерадіоорганізації, затверджує кандидатури на посади голови та членів Адміністративної ради, розглядає та затверджує звіти Адміністративної ради Суспільного телерадіомовлення.

Громадська рада захищає цінності, що покладені в основу політичних, правових та соціальних структур демократичного суспільства.

Громадська рада не може втручатися у повсякденну господарську діяльність та здійснювати контроль за змістом передач Суспільного телерадіомовлення.

Громадська рада діє на основі статуту Суспільного телерадіомовлення, затвердженого Верховною Радою України.

Стаття 4. Чисельність і склад Громадської ради

До складу Громадської ради входять по одному представнику від політичних партій, що мають своїх депутатів у Верховній Раді України, від зареєстрованих Міністерством юстиції України творчих спілок та громадських об'єднань, які мають статус всеукраїнських і перелік яких визначає Верховна Рада України, а також по одному представнику від Президента України, Кабінету Міністрів України, Національного банку України, Генеральної прокуратури України, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Антимонопольного комітету України, Державного агентства України з авторських і суміжних прав при Кабінеті Міністрів України.

Принципи формування Громадської ради визначаються статутом Суспільного телерадіомовлення.

Чисельність і склад Громадської ради затверджуються Верховною Радою України кожного чергового скликання протягом першого року її каденції.

Стаття 5. Кваліфікаційна рада

Кваліфікаційна рада є постійно діючим громадським органом, який формується з висококваліфікованих спеціалістів і науковців у галузі телебачення, радіомовлення та інформаційних комунікацій і здійснює конкурсний відбір кандидатур на посади голови та членів Адміністративної ради та подає їх на затвердження Громадській раді.

До складу Кваліфікаційної ради входять по 3 представники від Президента України та Верховної Ради України.

Термін повноважень Кваліфікаційної ради необмежений. Ротація або перепризначення членів Кваліфікаційної ради може здійснюватися з ініціативи Президента України і Верховної Ради України не більше одного разу за час їх каденцій.

Засідання Кваліфікаційної ради скликаються в разі потреби за рішенням Громадської ради.

Кваліфікаційна рада діє на підставі Положення про неї, затвердженого Громадською радою.

Стаття 6. Адміністративна рада

Адміністративна рада є постійно діючим розпорядчим органом Суспільного телерадіомовлення, повноваження і функції якого визначаються статутом Суспільного телерадіомовлення.

Стаття 7. Джерела фінансування

Суспільне телерадіомовлення фінансується за рахунок абонентської плати за користування теле- і радіоприймачами, державного замовлення, проведення кампаній із збирання коштів, видання спеціалізованих газет і журналів, поширення власних аудіо- і відеозаписів, продажу власної теле- і радіопродукції іншим організаціям та з інших джерел фінансування відповідно до законодавства України.

Громадська рада Суспільного телерадіомовлення може засновувати громадський фонд для залучення та акумулювання коштів на некомерційній основі, необхідних для забезпечення діяльності телерадіоорганізації.

Державне замовлення на програми Суспільного телерадіомовлення не може перевищувати 20 відсотків загального обсягу мовлення. Державне замовлення для Суспільного телерадіомовлення узгоджується з Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення.

Рекламна діяльність на каналах Суспільного телерадіомовлення забороняється, за винятком спеціально зазначених у програмі комерційних презентацій, час трансляції яких не повинен перевищувати трьох відсотків мовлення на добу.

Стаття 8. Ліцензування

Суспільне телерадіомовлення має пріоритет в одержанні ліцензії на право користування каналами мовлення.

Стаття 9. Набуття чинності цим Законом

1. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування.

2. Положення Закону України «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення» повинні враховуватися під час розробки і прийняття законів України, інших актів законодавчої та державної виконавчої влади в Україні.

3. Нормативно-правові акти Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади приводяться у відповідність з цим Законом у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом і підлягають реєстрації у новій редакції згідно з нормами законодавства.

Стаття 10. Перехідні положення

1. Період створення Суспільного телерадіомовлення визначається рішеннями Верховної Ради України, ухваленими згідно із Законом України «Про телебачення і радіомовлення».

2. У період створення та в перший рік функціонування Суспільне телерадіомовлення фінансується з державного бюджету.

3. Протягом наступних трьох років частка державного замовлення поступово зменшується, з урахуванням вимог, зазначених у частині третій статті 7 цього Закону.

4. У період становлення Суспільного телерадіомовлення за рішенням Верховної Ради України на його каналах може бути дозволено рекламу товарів і послуг вітчизняних виробників у порядку, визначеному законодавством України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 18 липня 1997 року.
№ 485/97-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

В номер

Хто має очі, той побачить...

Перебуваючи з робочою поїздкою на Харківщині, Президент України Леонід Кучма пообіцяв, що через 2—3 роки ситуація в країні стабілізується, і «ми житимемо більш достойно». При цьому він додав, що повернення до радянського режиму неможливе. Звісно, Президентові згори видніше, і, певно, йому й бачиться оте поки що примарне благополуччя. Але, пригадується, ще в 60-ті великий «кукурудзівник» Микита Сергійович обіцяв усенькому народові комунізм. Щоправда, через 25 років. Що було після обіцянок Хрущова, ми знаємо і з власного досвіду, і з історії. А чи матимемо через 2—3 роки молочні ріки і кисільні береги — хто має очі, той побачить.

Поскаржилися комісару

Уже вкотре до Криму приїжджає верховний комісар ОБСЄ у справах національних меншин Макс ван дер Стул, який для вивчення ситуації з дотриманням прав меншин в автономії зустрівся з кримським керівництвом, лідерами меджлісу та національних громад і вислухав їхні скарги і побажання. Голова Верховної Ради автономної республіки Анатолій Гриценко під час бесіди з верховним комісаром переконував його, що український парламент не бажає розв'язувати кримські проблеми. Зокрема, Верховна Рада України ніяк не затвердить Конституцію Криму, досі не ухвалила закон про вибори ВР автономії. А. Гриценко назвав «неправильною» ситуацію, коли саме законодавчий орган України мусить затверджувати цей законодавчий акт. На його думку, приймаючи закон про вибори ВР Криму, місцевий парламент міг би «більш повно віддзеркалити політичні, економічні й національні проблеми автономії». Вочевидь, лише високий дипломатичний ранг не дозволив пану ван дер Стулу запитати керівника ВР Криму, чому ж раніше кримські депутати понаухвалювали так багато протизаконних актів. Якби не це, то, можливо, й довіри з боку керівництва держави було б більше?

Нагромаджений у Боснії досвід може знадобитися

Президент Грузії Едуард Шеварднадзе вітав готовність України направити свій військовий контингент до Абхазії для участі в миротворчій місії. «У нашій спільній декларації прямо записано, що Україна готова взяти активну участь у мирному, справедливому процесі врегулювання конфлікту в Абхазії не лише на дипломатичному рівні, а й направленням до зони конфлікту свого миротворчого контингенту», — сказав в інтерв'ю національному радіо грузинський лідер.

Він висловив переконаність, що, беручи до уваги нагромаджений українськими миротворцями досвід у Боснії, Росія, як і інші країни СНД, лише вітатиме цей крок України. Разом з тим, за словами Едуарда Шеварднадзе, є й інші країни, «готові працювати над проблемою заміни миротворчого контингенту в Абхазії». На думку керівника Грузії, «могутня і стабільна» Україна стане повноцінним гарантом безпеки кавказького регіону. Разом з тим президент підкреслив, що стратегічний союз між Грузією та Україною не спрямований проти законних інтересів будь-якої країни.

Чи праві народні депутати?

На це запитання має відповісти Конституційний суд України, до якого буде надіслано подання Верховного суду України щодо правомірності депутатських запитів у конкретних справах.

Текст подання обговорювався на недавньому пленумі Верховного суду України. Зокрема, зазначалося, що до Верховного суду останнім часом дедалі більше надходить не лише звернень, а й депутатських запитів з приводу конкретних судових справ. У них депутати порушують питання про зміну підсудності цивільних, кримінальних або адміністративних справ, про взяття судового розгляду тієї чи іншої справи під особистий контроль голови Верховного суду, скасування або зміну судових рішень, зміну запобіжного заходу щодо осіб, які перебувають під вартою тощо. На пленумі наводили приклади таких депутатських запитів. Судді вважають, що за Конституцією України жодна особа не вправі втручатися у судову діяльність, що це є «вторгнення» законодавчої влади в діяльність судової, що скарги і запити народних депутатів треба розглядати як скарги громадян з приводу конкретних судових справ.

Голова Верховного суду Віталій Бойко відзначив, що до Верховного суду надійшло близько 10 запитів народних депутатів, які було прийнято на сесії Верховної Ради України і потребують відповіді. Голова Верховного суду вважає, що суд не є підконтрольним і підзвітним органом Верховної Ради, а запити, на його думку, можуть подаватися тільки до таких органів. Він наголосив, що ці депутатські запити суперечать духові закону. При цьому ніхто не бажає обмежувати прав депутатів на звернення. В. Бойко вважає, що депутати можуть звертатися до суду, але не впливати на хід конкретної справи, щоб не порушувався принцип розмежування влад.

Пленум ВС України також розглянув питання щодо практики розгляду судами справ за скаргами на рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних, посадових і службових осіб у сфері управлінської діяльності, які порушують права і свободи громадян. Також обговорювалися зміни та доповнення до деяких постанов попередніх пленумів Верховного суду, зокрема, щодо кримінальної відповідальності за скоєння умисного вбивства на замовлення.

З розглянутих питань прийнято відповідні постанови.

Дмитро ЗАЄЦЬ.

Пост не кордон, а міст до співпраці

На 392-му кілометрі автомагістралі Київ—Харків на межі Полтавської і Харківської областей відкрито новий пост ДАІ. Новобудова за своїм функціональним навантаженням та й архітектурою, на думку фахівців, чи не єдина на дорогах України. Принаймні, одна з кращих. Споруджено пост на автомагістралі державного значення за якихось три місяці з ініціативи Полтавської облдержадміністрації і, що важливо, без жодних витрат бюджетних коштів.

Крім чергової частини, є навчальний клас для персоналу, допоміжні приміщення тощо. Поставивши під охорону автомашину на спецмайданчику, можна одержати «розрядку» в так званому кабінеті психологічного розвантаження, випити чаю або кави, пройти медичне обстеження.

Нагляд за рухом співробітники ДАІ здійснюватимуть за допомогою телекамер, встановлених в обох напрямках дороги. Вдень і вночі тут постійно фіксуватимуть транспорт, а дані заноситимуть до комп'ютера. Це за потреби допоможе за кілька секунд встановити потрібні відомості про власника авто, де його зареєстровано, номер двигуна тощо.

Власне, як наголосив на відкритті поста начальник управління ДАІ МВС України генерал-майор міліції Юрій Дагаєв, у новобудови два рівноправні господарі — співробітники ДАІ та водії. Проте сам пост не кордон між ними, а міст до співпраці на дорозі.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Охорона приватна — життя безпечне

Проблема

Близько п'яти років тому в Україні з'явилися перші приватні охоронні фірми. Їх виникнення безпосередньо пов'язано з новими ринковими відносинами. Адже державні інтереси і власність покликана захищати і берегти наша доблесна міліція, а хто захищатиме комерційні, приватні інтереси?

Офіційні особи з Міністерства внутрішніх справ України — монополіста захисного сервісу — не вважають недержавну охорону за конкурента для своїх підрозділів, а ставляться до неї поблажливо, як до молодшого компаньйона, котрий не робить погоди в охоронній справі. Ще б пак, закон «Про зброю» так і не прийнято, і поки що «компаньйон», виконуючи свої службові обов'язки, змушений користуватися так званими підручними засобами: гумовими палицями, наручниками, газовою зброєю.

Втім, озброєні і легалізовані підрозділи «Титану», покликані охороняти державні об'єкти, далеко не всім по кишені. Та й озброєні до зубів бойовики не в кожному місці доречні.

Приміром, важко уявити молодика в камуфляжі з вогнепальною зброєю при собі в школі серед дітей. Нинішнього року дедалі більше середніх навчальних закладів висловило бажання мати в стінах своїх установ охорону. Це побажання взялися вдовольнити приватні охоронні фірми.

Появу послуг на такий кшталт зумовив новий час, вважає Олег Коваленко, директор недержавної охоронної фірми «Дрон».

— По-перше, батьків непокоїть безпека їхніх дітей, вони прагнуть захистити їх від «старших товаришів». Нині в школах почастішали випадки «розборок» серед учнів і зайд з вулиці.

По-друге, бізнесмени побоюються шантажу шляхом викрадення своїх синів і дочок.

По-третє, кваліфікований «дитячий» охоронець — це помічник учителя. Педагоги часто звертаються до нього по допомогу для наведення порядку.

Як з'ясувалося, до шкільної охорони беруть не всіх охочих. Тут недосить мати великі біцепси і хорошу реакцію. Комісія з добору надає перевагу молодим чоловікам, які мають педагогічні навички, навчені культурного поводження з людьми. Зовнішність відіграє не останню роль у спробі отримати місце. На думку мого співрозмовника, принцип «стрічають по одежі» і в охоронній справі залишається чи не головним. Не варто лякати школярів захисною формою і спецзасобами — палицями, наручниками. Адже школа — не зона, а учні —не ув'язнені... Охайний костюм, доброзичлива усмішка, професійна стриманість — ось портрет сучасного охоронця, який працює з дітьми.

Часто-густо молодим гарним охоронцям шкільного порядку доводиться оборонятися від самих учнів, яких вони захищають: бути стійкими до заграванъ довгоногих старшокласниць, терплячими до надокучливих чіплянь малюків.

Під опікою «Дрона» — близько десяти київських шкіл. Поки що скарг з боку замовників не надходило. Прошу розповісти про цікаві випадки, НП з практики приватної охорони.

— Розповідати нема чого, — охолоджує мою журналістську цікавість Олег. — Коли б такі випадки були в нашій роботі, значить, наша охорона —непрофесіональна.

Зрозуміло, охоронний сервіс — послуга платна. Всі батьки сплачують по 1—2 гривні на місяць. Втім, цінова політика фірми гнучка, з благодійницьким ухилом. Учнів з малозабезпечених сімей охороняють безплатно.

Ольга ВІТЕР.

Чотирьох захопили, троє здалися самі...

Тиждень було дано диверсійно-терористичній групі з семи чоловік на те, щоб будь-що потрапити на територію Запорізької атомної станції...

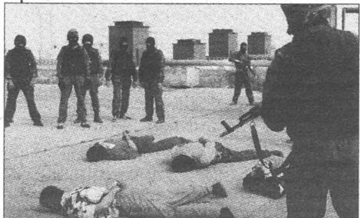
— Чотирьох було захоплено, а решта троє здалися самі, — повідомив генеральний директор ВО «Запорізька АЕС» Данко Білей під час брифінгу після проведення на станції комплексних навчань з антитерористичного захисту.

Між іншим, перших таких масштабних. Цілком можна зрозуміти директора, коли він наголосив, що навчальні «терористи» після здачі заявили: «На станцію непомітно не потрапиш».

Та не подумайте, що нападники були простими «хлопчиками». Гадається, все стане зрозуміло, коли додамо, що другою частиною навчань було опрацювання взаємодії між СБУ, МВС, внутрішніми військами, прокуратурою, урядом, Запорізькою облдержадміністрацією, Енергодарським міськвиконкомом та адміністрацією станції на випадок, відведи Господи, захоплення терористами АЕС чи інших стратегічних об'єктів.

Було висловлено зауваження. Головне — немає чіткого нормативного документа, що визначав би повноваження і рівень керівників, які мають право приймати відповідні рішення у разі небажаної ситуації. Держкоматому і силовим структурам доручено розробити його.

Наступного року, повідомив Данко Білей, ще масштабніші комплексні навчання буде проведено на Південно-Українській АЕС. До них вирішено залучити Міністерство з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків чорнобильської катастрофи.

Володимир ДУПАК.

Енергодар, Запорізька область.

На знімку: «терористів» затримано.

Армія

Всі спеціальності в одній бригаді

Фахівців 130 різноманітних військових спеціальностей готують у понтонно-мостовій бригаді, дислокованій в одному із районів Києва. В колишньому Союзі вона була найкраще технічно оснащеним з'єднанням інженерних військ. І слід віддати належне керівному складу —техніку, озброєння, інше майно тут зуміли зберегти.

Ще кілька місяців тому молоді солдати тільки на тренажерах та в навчальних класах опановували понтонерську науку. Та недаремно кажуть, що саме поле — академія солдата. Нещодавно особовий склад бригади протягом місяця опрацьовував практичні навички на комплексних польових навчаннях. На численних навчальних місцях з допомогою потужної техніки військовослужбовці робили з звичайної деснянської води питну, наводили мости через яри, будували шляхи на бездоріжжі. Водолази розчищували дно річки для проходження техніки. І, звичайно, наводили переправи: поромну, десантну і понтонну через досить швидку в цей час Десну.

Змах прапорця — і потужні «КрАЗи» швидко просуваються до водної перешкоди. На них — довгі понтонні секції (двох достатньо, щоб переправити на другий берег важкий танк). Розворот, зупинка, ще кілька секунд — і ланки пересувного порома з гуркотом розкладаються на поверхні водоймища. А неподалік уже йде розвантаження катера.

Роботу закінчено, й на березі закріплено малі якорі. Останню операцію — навішування апарелі — виконано за декілька секунд. До щойно зведеного порома швартується катер. Контрольна перевірка часу свідчить: шість хвилин — оцінка «відмінно».

Костянтин ХІВРЕНКО.

Запитуєте — відповідаємо

Пільги для сім'ї загиблого військовослужбовця

Мій чоловік, військовослужбовець, загинув 1988 року при виконанні військового обов'язку. Нам з сином було надано пільги з оплати житлово-комунальних послуг. Коли я вийшла вдруге заміж, пільги залишилися тільки за неповнолітнім сином, оскільки його не було усиновлено. Йому видали посвідчення для членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, безтермінове. А тепер з відділу житлово-комунальних послуг будинкоуправління повідомили, що з сина знято пільги і він також має платити 100 процентів за користування житлом і комунальними послугами.

Тетяна СОБОЛЬ.

Овруч.

З вашого листа я зробила висновок, що ви не знайомі з законом, який встановлює статус та пільги для вашого сина. Вам слід керуватися Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 22 жовтня 1993 року, зі змінами і доповненнями від 22.12.95 року.

Так, п.1 ст.10 цього закону передбачено статус осіб, до яких належить і ваш син, на котрих поширюється чинність цього закону. Пільги особам, на яких поширюється чинність цього закону, передбачені ст. 15 і не обмежуються лише комунальними послугами.

50-процентна знижка за користування житлом (квартирна плата) та комунальними послугами (газом, електроенергією та ін.) в межах середніх норм споживання надається особам, на яких поширюється чинність цього закону, та членам їх сімей, які проживають разом з ними, незалежно від виду житла чи форм власності на нього.

Отже, зазначена пільга поширюється не тільки на вашого сина, а й на вас з другим чоловіком, оскільки ви вступаєте членами його сім'ї. Відповідно до чинного законодавства до членів сім'ї належать дружина, діти і батьки, членами сім'ї також може бути визнано й інших осіб, якщо вони постійно проживають разом і ведуть спільне господарство.

Ваш син повинен отримувати пенсію в разі втрати годувальника в розмірі 30 процентів заробітку годувальника, але не менше соціальної пенсії. Так, йому, як члену сімей, зазначених у п. 1 ст. 10 цього закону, пенсія підвищується на 150 процентів від розміру мінімальної пенсії за віком.

Право на отримання пенсії в разі втрати годувальника діти мають до досягнення 18 років або старші цього віку, якщо вони стали інвалідами до досягнення 18 років. Вихованці, учні, студенти, курсанти, слухачі, стажисти мають право на пенсію в разі втрати годувальника до закінчення навчальних закладів, але не довше, ніж до досягнення ними 23-річного віку.

Марина КОВАЛЬЧУК,
юрисконсульт.

Спільний інтерес «групи чотирьох»

***НЕ ТАК ДАВНО** у Відні відбулося чергове пленарне засідання Постійної Ради ОБСЄ. Обговорювали на ньому різні європейські проблеми, зокрема — результати жовтневого саміту Ради Європи. У нараді взяв участь і глава української делегації в ОБСЄ, посол нашої держави в Австрії Микола Макаревич.*

Увагу привертає такий факт. Виступав наш посол у Відні від імені чотирьох держав: Грузії, України, Азербайджану й Молдови. І це, хоч як не дивно, — закономірність. ГУАМ — таку неофіційну, проте вже усталену назву має «група чотирьох» у Постійній Раді. Сформувалася вона, знайшовши певні точки збігу інтересів, ще під час дискусій щодо документа з флангових обмежень у Європі. На саміті Ради Європи у Страсбурзі партнерство було істотно зміцнене зустріччю чотирьох президентів, яка відбулася з ініціативи глави Азербайджану Гейдара Алієва в його резиденції, та ухваленням спільного комюніке.

Які ж цілі цього неформального об'єднання і чому «четвірка» не може втілити їх через, наприклад, участь у СНД? По-перше, держави об'єднує наявність схожих для всіх чотирьох проблем. Для Азербайджану — нагірнокарабаського конфлікту, для Молдови — придністровського, для Грузії — абхазького. Далі: всі держави—«власниці» «гарячих точок» мають певні претензії до Москви: Баку небезпідставно заявляє про її симпатії (включаючи поставки зброї) до Вірменії, Кишинів чекає не дочекається виведення з Придністров'я 14-ї армії, Тбілісі теж звинувачує російських миротворців у Абхазії в необ'єктивності й радий з ними розпрощатися. Україна «гарячих точок», на щастя, не має, проте проблем зі своїм північно-східним сусідом в неї, мабуть, не менше, ніж в усіх трьох вищеназваних держав.

Таким чином, політична доцільність неформального об'єднання очевидна: разом відстоювати свої інтереси в регіоні, де вплив Москви досить великий, легше. Тим більше, що названа четвірка не має між собою жодних політичних розбіжностей, а наявність схожих проблем зазвичай міцно об'єднує. Неважко помітити: останнім часом Україна заявила про своє бажання брати практичну участь і в нагірнокарабаському, і в абхазькому, і в придністровському врегулюванні. Навряд чи, якщо враховувати наявні реалії, можливе нині введення наших миротворців до Молдови, а особливо до Грузії чи Азербайджану, проте політична вага таких заяв очевидна. Союзники дають Росії знати: бажаючі взяти ношу миротворців є, і цим підштовхують Москву до реальних кроків. А то, знаєте, існує підозра, що Кремль свідомо затягує врегулювання вищезгаданих конфліктів, керуючись мудрим правилом: поділяй і владарюй...

Навряд чи треба сумніватися, що палке прагнення України до миротворства і зазначені заяви народилися після прохання про це народження з боку Грузії, Азербайджану й Молдови. Для них нині українські плани та заяви — це вагомий антиросійський аргумент у переговорах з Москвою. Отож цілком закономірно, що, виступаючи на віденському засіданні Постійної Ради ОБСЄ, Микола Макаревич «підтримав занепокоєння молдавської сторони, пов'язане з невиконанням належним чином Російською Федерацією взятих на себе зобов'язань щодо виведення з території РМ військових формувань 14-ї армії» (а такі зобов'язання Росія брала, вступаючи до Ради Європи). Крім цього, український посол висловився за надання повноправного членства в РЄ Азербайджану й Грузії. Природно, Україні вигідне підвищення авторитету цих двох закавказьких союзників у Європі й, відповідно, на території СНД.

Та не лише політичне протистояння Москві об'єднує Україну, Грузію, Молдову й Азербайджан. Є дещо не менш важливе — каспійська нафта. Нині Київ, Тбілісі та Кишинів повністю залежні від російських енергоносіїв. Водночас існує проект транспортного коридору, що пройде за маршрутом Баку—Супса (Грузія)—Одеса — й далі до Європи. Тепер до цієї магістралі планує долучитися й Молдова. Тобто: для когось частково, для декого повністю проблему альтернативних джерел енергоносіїв може бути розв'язано. Нині ці плани обговорюють на всіх рівнях: президентів, прем'єрів, міністрів. Про такі райдужні перспективи говорили минулого тижня у Тбілісі Леонід Кучма та Едуард Шеварднадзе.

Багато хто в Москві та змучені ностальгією за «союзом нерушимым» українські ліві полюбляють поскаржитися: Україна, мовляв, тепер цілковито орієнтується на Захід (а він такий підступний!) і вже зовсім забула за «братні республіки»... Та хіба ж забула?! «Група чотирьох» — чудовий аргумент. Він доводить: де є справжній спільний інтерес — там і справжня співпраця. Цей приклад, до речі, — відповідь на запитання, чому не ефективна нині СНД.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

● Вашингтон

А можна й силу застосувати

«Рада Безпеки має бути готова до рішучих дій щодо Іраку» в разі, якщо місія Генерального секретаря ООН, направлена до Багдада, не увінчається успіхом. Про це заявив офіційний представник держдепартаменту США Джеймс Рубін. Перед місією стоїть завдання переконати іракську владу не чинити перешкод роботі американських експертів у складі спеціальної комісії ООН з нагляду за роззброєнням Іраку. Як зазначив Рубін, для прийняття рішення про можливе застосування сили щодо Іраку не потрібне додаткове голосування з цього приводу в РБ ООН.

Тим часом міністр закордонних справ Іраку Мухаммед Саїд аль-Саххафа черговий раз підтвердив, що рішення про висилання з країни американських фахівців, що працюють у спеціальній комісії ООН з ліквідації іракської зброї масового ураження і ракетної техніки, — «остаточне».

● Париж

Бастують далекобійники

У Франції триває страйк водіїв-далекобійників, що вимагають підвищення заробітної плати та поліпшення умов праці. У ніч з неділі на понеділок вони заблокували основні дороги, що ведуть до Парижа, а також більшість підприємств, що виробляють автомобільне пальне. Внаслідок цього в ряді районів уже почала відчуватися нестача бензину. Страйк став першим серйозним випробуванням для лівого уряду Франції, який з усіх сил намагається посадити профспілки і патронат за стіл переговорів.

● Порт-о-Пренс

Криза завершилася?

Президент Гаїті Рене Преваль призначив нового прем'єр-міністра країни. На цю посаду висунуто професійного економіста, ректора гаїтянського державного університету Ерве Дені. З'явився шанс подолати багатомісячну урядову кризу, яка вибухнула в Гаїті ще в червні, коли глава кабінету Росні Смарт змушений був подати у відставку під тиском парламентської опозиції і масових виступів протесту проти урядового курсу на приватизацію держсектору.

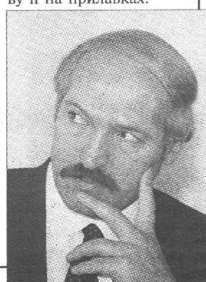
За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Чи вийде з друку новий білоруський бестселер

***ХТОЗНА...** Але, за чутками, інтерес до нового білоруського видання перевершує всі сподівання. А все тому, що «це» — не що інше, як опис життя президента Білорусі Олександра Лукашенка. З картинками. До речі, заявки на книжку вже приймають. Наприклад, російські книготоргові вже замовили в Мінську 100 тисяч примірників альбому про Лукашенка, повідомляє ІТАР-ТАКС.*

Книжка-альбом про президента Білорусі, яка ще не має офіційної назви, ще до її виходу більш за все зацікавила не так російських книготорговців, як російських журналістів, з якими у Олександра Лукашенка «особливі» відносини. Їм пощастило дізнатися, що книжку готують на Мінській фабриці кольорового друку. Її керівництво поки що відмовляється давати про неї будь-які відомості, мотивуючи це тим, що видання ще не схвалено главою держави. Проте пощастило зв'язатися з ініціатором видання і одним із співавторів — Миколою Жигоцьким. Він розповів, що робота над книжкою почалася в квітні 1996 року, в ній зібрано біографічні матеріали першого президента країни, фрагменти його виступів на різних форумах. Книжка багато ілюстрована.

Що ж, якщо Лукашенко не побоїться журналістського нового ажіотажу навколо своєї персони, увічненої на сторінках книжки-альбому, то, можливо, він дасть «добро» на... появу її на прилавках.

Вітали гостя

Днями у стінах Інституту міжнародних відносин Київського університету ім. Тараса Шевченка вітали високоповажного гостя — Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Корея в Україні Лі Хан-Чуна.

Одночасно з ними до альма-матер майбутніх дипломатів завітали представники посольства, а також директор Дипломатичної академії при МЗС Борис Гуменюк, заступник начальника управління країн АТР, БСС та Африки Валентин Адомайтіс... Причина зустрічі досить приємна. Директор інституту Леонід Губерський подякував за допомогу, надану Інститутові міжнародних відносин. Після чого посол зміг на власні очі переконатися у тому, що завдяки переданому Корейським агентством з міжнародного розвитку комп'ютерному та мережевому обладнанню вузу вдалося якнайкраще облаштувати лабораторію міжнародних інформаційних систем. До речі, вищезгадане агентство передало обладнання і до Дипломатичної академії.

Світлана ЧАЛА, «Голос України» (з Кишинева)

Держдума стає м'якшою щодо Кишинева і жорсткішою до Придністров'я

***ТРИ ДНІ** делегація Держдуми на чолі з Геннадієм Селезньовим звіряла в Кишиневі молдовські позиції з російськими, а також із придністровськими. Суть справи в тому, що Держдума відмовляється вже 7 років ратифікувати базовий молдово-російський договір і 4 роки — угоду про виведення російських військ з території Придністров'я.*

Вагомою причиною того є Тирасполь, що просив Держдуму не ратифікувати основний договір до наділення Придністров'я особливим правовим статусом, а угоду про виведення військ — взагалі ніколи. Цю позицію підтвердив Григорій Маракуца, голова Верховної Ради Придністров'я, що приїхав на зустріч із Селезньовим. Незважаючи на прохання офіційного Тирасполя, російський спікер заявив, що договір про співробітництво буде підтверджено Держдумою до кінця нинішнього року.

Проти такого результату в Думі виступає повністю фракція ЛДПР і частково аграрії та комуністи. Якщо скласти всі можливі голоси «за» (а в цьому «ключі» висловилася фракція «ЯБЛоко», «Наш дім Росія», «Російські регіони»), то цілком можливо: «завислий» документ стане «прохідним» за умови, що депутати Молдови і Росії негайно почнуть розробку нового договору, в якому буде враховано підписаний у травні в Москві меморандум про нормалізацію відносин Кишинева з Тирасполем. В усякому разі про це заявив у Кишиневі російський спікер.

Цікавий факт: того ж дня в Бухаресті російський вождь відданої Придністров'ю партії ЛДПР Володимир Жириновський заявив, що Молдову слід приєднати до Румунії, а Придністров'я — до Росії, і цим викликав неадекватну реакцію на правому березі Дністра. Геннадій Селезньов висловив цілком нову позицію щодо розподілу майна колишньої 14-ї армії. Він сказав на прес-конференції, що розподілу, власне, не станеться. Частину армійського добра вивезуть, частину продадуть, але не Молдові чи Придністров'ю, а... «третім країнам». А вивезення залежить нині від України, яка має дати добро на транзит власною територією. Голова молдовського парламенту Думитру Моцпан відзначив, що Леонід Кучма під час кишинівського саміту пообіцяв: «зелене світло» російським ешелонам буде забезпечено. Щодо контингенту російських військ, Геннадій Селезньов заявив, що він є поки в Придністров'ї фактором стабілізації.

Якщо підсумувати візит делегації Думи до Молдови, то можна припустити, що, враховуючи відносини, які склалися між Президентом Росії та Думою, остання, намагатиметься грати за правилами, автоматично стаючи менш радикальною щодо Придністров'я. Думські ряди, що лобіюють регіон, уже рідшають.

ВІННИЦЯ ЗАПАЛЮЄ СВІЧКИ

***ВІННИЦЬКІ** енергетики прагнуть з'ясувати: якою мінімальною кількістю електроенергії зможуть обійтися в осінньо-зимовий період споживачі. У цьому суть експерименту, що його проводить ДАЕК «Вінницяобленерго» за погодженням з обласною держадміністрацією.*

А в сусідів горить ясно

Енергетики неспроста вдарили на сполох. Ситуація така складна, що мова вже не йде про окремі відключення. У «Вінницяобленерго» не виключають можливості переходу в зимовий час на подачу енергії тільки у звичайні години.

Щоб цього не допустити, енергетики вирішили піти на експеримент. Раз по раз через засоби інформації вони звертаються до вінничан з проханням обмежити до мінімуму використання енергії в конкретно визначений час — з 19.45 до 21.15. Сподіваючись на те, що їх буде почуто, саме тоді здійснюють контрольні заміри енергоспоживання. За умови успішного проведення заходу, пояснили в адміністрації ДАЕК, можливо, у подальшому вдасться уникнути масових примусових відключень.

Відверто кажучи, у таке мало віриться. Адже тимчасові затемнення, вже давно «зависли» над областю. У деяких районах, зокрема Могилів-Подільському, ще в серпні почали примусово гасити лампочки. Спершу на незначний відрізок часу — 20—30 хвилин, а що ближче до осені... До речі, саме в цьому районі торік відбувся унікальний страйк — при свічах. У такий спосіб споживачі електроенергії пікетували приміщення міськвиконкому з вимогою припинити безкінечні електрознущання (вимкнення енергії в місті тоді сягнули майже десяти годин на добу).

Сусіди могилівчан з Ямпільського району нещодавно довідалися зі сторінок районної газети, де вміщено графік відключень, що вони залишатимуться без електроенергії майже на такий самий час — приблизно десять годин на добу. Починаючи з жовтня, свічки стали запалювати в обласному центрі. Щоправда, не в усіх будинках. Електролампочки залишаються світити в квартирах тих вінничан, котрі мешкають поблизу життєво важливих об'єктів. Причому, відключення відбуваються не лише у вечірні години. З 9.00 до 10.30 ранку їх може відчути на собі кожний, хто в цей час потрапить на гомінкі вулиці Пирогова і Келецьку. Особлива метушня створюється на їх перехресті біля ринку «Урожай», де розташовані ще й обласна лікарня, медичний університет, ряд магазинів. Водії й пішоходи протягом півтори години самі регулюють рух, бо, певно, в місті не вистачає ще й міліціонерів-регулювальників.

Причину такого стану справ в адміністрації «Вінницяобленерго» пояснюють просто, ніби вимикають лампочку: ДАЕК у боргах, як у шовках. Більше 17,5 тисяч гривень мали б сплатити споживачі, то які ще можуть бути причини? Щоправда, дехто з моїх співрозмовників має іншу точку зору на проблему «вінницького затемнення».

Інформація до роздумів. Голова КСП села Кричанівки Могилів-Подільського району Олексій Бондар побував недавно в сусідній Хмельницькій області, зокрема в Дунаєвецькому районі, де адміністрацію очолює його інститутський товариш Антон Бугерко. Олексій Іванович не приховував свого здивування: «Чому сусіди не мають жодних клопотів із відключенням, які так міцно взяли нас за горло? Те саме можуть сказати мешканці сіл Ямпільського, Піщанського, Могилів-Подільського районів, які межують з сусідньою Молдовою. Правий, молдовський, берег ні восени, ні взимку не поринає в пітьму. Звідки ж беруть енергію сусіди?..».

Готуй, дядьку, буржуйку

Якби запрацювали всі шість блоків Ладижинської ДРЕС, виробленої електроенергії вистачило б для забезпечення життєдіяльності 12 таких областей, як Вінницька. На жаль, сьогодні діють лише два з них. Решта у вимушеному резерві, або, як кажуть, на голодному пайку. Директор станції Євген Якушин напередодні нашої розмови повернувся з Донбасу, хоч і не з порожніми руками, та все ж без особливої радості: 80 тисяч тонн вугілля, на які укладено бартерні угоди з шахтарями, за словами Євгена Кузьмича, це крапля в морі. «Рахуйте самі, — каже співрозмовник. — Для нормальної роботи трьох блоків, а ми найближчим часом мусимо будь-що включити третій блок, необхідно 10 тисяч тонн вугілля. На добу...»

— Задарма, — продовжує директор, — сьогодні ніхто нічого давати не хоче. А «живих» грошей у нас, як кіт наплакав. Якщо енергетики виробляють (двома блоками) продукції на 650 тисяч гривень, то фактично отримають приблизно 15—20 тисяч. Скільки не пояснюй колективу (на ДРЕС працюються близько трьох тисяч трудівників), що в споживачів дірки в кишенях, їм від того не легше. Адже самі зарплату отримали тільки за січень місяць.

Перезимуємо!

Раніше ладижинці тісно співпрацювали із зарубіжними споживачами. «Нині нас витіснили із зарубіжного ринку, насамперед із дуже вигідного на Балканах...»

Взимку станція працюватиме, але не більш як двома-трьома блоками. Енергетики мають кілька напрацьованих варіантів з придбанням палива, можливо, навіть за кордоном. Надія лише на це.

Тим часом дефіцит їхньої продукції надто дається взнаки в райцентрах області. Переважну більшість з них становлять селища міського типу або міста районного підпорядкування. В кожному є багатоповерхові будинки, що належать підприємствам чи організаціям. Холодно в цехах — холодно й у квартирах. Ямпільський консервний завод, для прикладу, має два таких будинки. За словами його директора Віктора Коробка, підприємство, скоріш за все, на зиму піде у відпустку. Сьогодні організували роботу в три зміни. Взимку працювати невигідно — надто великі затрати енергії — А як нагрітися мешканцям тих двох будинків?

— Люди самі шукають вихід, — продовжує В. Коробко. — Зазвичай ставлять у квартирах буржуйки. Такі опалювальні пристрої власного виробництва минулої зими довелося бачити в будинках райцентру Муровані Курилівці. Про те, чи безпечні вони, говорити не доводиться: зима на носі, рятуватись треба.

Грітимуться біля грубок й учні шкіл Могилів-Подільського району. Як повідомив завідувач відділу освіти Михайло Ковбасюк, у всіх школах з централізованою системою опалення споруджено ще й грубки. Щоправда, в них також треба щось класти, аби розвести вогонь. Тим часом вугілля завезли лише п'яту частину від потреби. Тому в частині шкіл батьки вирішили власними силами і, звичайно, власним коштом придбати паливо. Дехто сподівається на допомогу базових підприємств. А там, де палива не припасуть, учнів відпустять на канікули аж до березня місяця. Надолужувати прогаяне будуть влітку...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Коментар

Не знаю, яку зиму прогнозують синоптики, теплу чи холодну, але однозначно можу сказати: зима у Вінниці буде важкою. І не лише для тих організацій, які постачають нам тепло й електроенергію. До речі, сьогодні вони опинилися перед неабиякою проблемою неплатежів. Незважаючи на це ми стоїмо на тому, що опалювальний сезон мусить розпочатись вчасно. Щодо неплатежів, у багатьох випадках, як засвідчує практика, є вихід із ситуації. Просто не всі його шукають, або не кожен може знайти.

Наведу лише один приклад. Вінницький завод «Аналог» домовився з теплоенергетиками про поставку їм лічильників обліку тепла. У такий спосіб частині робітників цього підприємства було погашено заборгованість за комунальні послуги. 105 млн. гривень заборгували споживачі за зріджений газ (третину цієї суми не сплачено бюджетними організаціями). Адміністрація всіляко сприяє пошукам шляхів розрахунків. Але, погодьтеся, допомагати можна тому, хто тягне плуга. До слова сказати, прикладом цього є придбання 500 тисяч тонн вугілля для Ладижинської ДРЕС.

Ми підтримали експеримент енергетиків. Заохочуємо впровадження енергозберігаючих технологій. На деяких наших будинках, зокрема обласної дитячої лікарні, з'явились теплові дзеркала. Дедалі більше встановлюється лічильників.

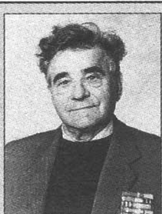
Є проблема з опаленням відомчого житла, особливо в райцентрах. Позиція адміністрації тут така: або підприємство опалює житло й соціально-культурний сектор, або передає котельню до комунальної власності. А ви знаєте, чого так міцно тримаються за котельні? В їх роботу зазвичай закладається великий відсоток рентабельності (приблизно до 40%). У такий спосіб підприємство поступово отримує оплату за опалення...

Юрій ІВАНО[В],
перший заступник голов[и] облдержадміністрації.

Що «криє» у собі «Укриття» Чорнобильської атомної

Думка фахівця

***НА ДРУГІЙ** Міжнародній науково-технічній конференції, присвяченій 10-й річниці спорудження об'єкта «Укриття», фахівці Міжгалузевого науково-технічного центру «Укриття» ЧАЕС дійшли висновку, що є ризик виникнення аварії з імовірним опроміненням персоналу. Технічне обгрунтування небезпеки об'єкта «Укриття» та аналіз його теперішнього стану, а також прогнозні оцінки щодо його поведінки поки що детально не розроблені.*

Але хто ж відповідатиме за можливий хімічний вибух, імовірність якого велика?!

Ядерний котел діючої атомної станції характеризується поділом урану-235 і утворенням величезної кількості енергії та радіонуклідів. Після аварії він перетворився на хімічний — наповнений десятками активних речовин, що можуть, за певних умов, утворювати вибухонебезпечні гази.

Відомо, що водневий вибух, ініціювавши аварію, не лише призвів до зруйнування четвертого блока, а й створив умови для десятків хімічних реакцій. Під час вибуху та пожежі й виникли всі умови (висока температура, відновлювальне середовище, тиск, наявність багатьох металів, вуглецю, азоту) для утворення великої кількості карбідів, нітридів та інших вибухонебезпечних сполук. Усі вони разом із розплавленим піском заповнили десятки підреакторних приміщень, вентиляційні шахти, трубопроводи, колектори та інші пустоти. Таким чином, значна частина карбідів оскляніла, стала ізольованою. Відкриті карбіди за взаємодії з вологою (що завжди наявна в повітрі) утворюють вибухонебезпечні гази: ацетилен, водень, метан, вуглеводні та їхні суміші. А вони реагують із киснем за ланцюговим механізмом, що й призводить до вибухів величезної руйнівної сили. Після аварії відкриті новоутворені карбіди ще деякий час реагували з водою і виділяли небезпечні гази. Певно, лише цим можна пояснити виникнення після аварії щоденних великих вибухів-викидів, що сягали висоти 1200 м. Відомо, що до середини травня 1986 року хмари такого пилу розстрілювала авіація. Останній вибух-викид пилу радіонуклідів стався 2 червня того ж року.

Мабуть, читачам цікаво знати, яка саме кількість карбідів може викликати аварію? Приблизні розрахунки показують, що в об'єкті «Укриття» утворилося більше тисячі тонн карбідів. Значна частина їх уже прореагувала і не є небезпечна. Загрозу становить ізольована частина карбідів (оскляніла та закрита розплавом піску), що міститься в підреакторних пустотах. Аби читачі мали хоча б якесь уявлення про небезпеку, наведу деякі цифри: для зруйнування багатоповерхового будинку вистачить 2—3 кг такого карбіду, для вибуху в шахті — 3—4 кг, а 5—20 кг, приміром, в «Укритті» можуть призвести до вибуху великої руйнівної сили.

Вважаю, є чималий фізико-хімічний ризик метанового, ацетиленового, водневого вибухів. Розпочинати роботи в об'єкті «Укриття» без дослідження хімічних небезпечних чинників і розробки методів їх нейтралізації ні в якому разі не можна. Ми ризикуємо не лише марно витратити великі кошти, а й створити передумови для нових інцидентів з можливим вибухом і викидом пиловидних радіонуклідів.

Об'єкт «Укриття» простояв майже одинадцять років, а за проектом розрахований на 30—40. Однак, якщо в підреакторних приміщеннях розпочнуться механічні роботи (а без цього не обійтися), «Укриття» може бути висаджене у повітря, оскільки карбід урану та карбід барію, що, напевне, утворилися під час пожежі, є пірофорні і здатні детонувати від удару, тертя, нагрівання. Також є імовірність самозапалювання атомарного водню, що утворюється в потужних полях гамма-нейтронного опромінення. Це знову призведе до трагедії.

Щоб зменшити ризик під час проведення робіт в об'єкті «Укриття», слід виявити та вивчити всі небезпечні чинники, адже навіть дрібниця, не помічена сьогодні, може завтра стати основною причиною великої біди. Проблема ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, що дісталася Україні після розвалу СРСР, — планетарна, і щоб успішно її розв'язати, необхідно залучити всебічний світовий інтелект.

Якщо світове співтовариство цього не зрозуміє, то населенню, і насамперед народам Європи, доведеться за це розраховуватись.

Яков ЖИГАЙЛО.

Про Якова Васильовича ЖИГАЙЛА можна було б сказати як про старійшину вітчизняної науки, бо завтра йому виповнюється 86 років. Але всі, хто знайомий або хоча б раз розмовляв з ним, знають, наскільки цей життєлюб молодий душею, енергійний, допитливий, непосидючий. Ось і цього разу академік Академії оригінальних ідей, учений-хімік, який багато років пропрацював в Інституті фізичної хімії НАН України, сам побував у редакції і залишив для опублікування свої записки. А крім цього, просто на місці провів досліди з допомогою приладів, які приніс у звичайному поліетиленовому пакеті...

У Я. Жигайла понад десять авторських свідоцтв, близько вісімдесяти робіт, присвячених різним каталізаторам, вибуховим процесам і ланцюговим реакціям. І якщо його професійний погляд не «зірве», але бодай похитне тишу навколо Чорнобильського «саркофага», значить увесь довгий труд не марно. З днем народження, Якове Васильовичу, і многая літа!

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «ДБУ-39»

І. Характеристика емітента:

І. І. Повне найменування: відкрите акціонерне товариство «Дорожньо-будівельне управління № 39».

І.2. Скорочено ВАТ «ДБУ-39».

І.3. Код ЗКПО: 13715657.

І.4. Місцезнаходження: 255300, Україна, Київська область, смт Іванків. Тел.: 5-14-20, 5-14-22.

І.5. Зареєстроване Іванківською районною держадміністрацією Київської області. Свідоцтво № 220-103-АТ. Державний реєстраційний № 221 від 25.06.94 р. Перереєстровано 14.02.96 р. Свідоцтво №13715657.

І.6. Мета створення: повне і своєчасне задоволення суспільних потреб у будівництві, реконструкції і капітальному ремонті автомобільних шляхів загального користування, виконання державних замовлень на роботи та послуги відповідно до основних напрямів діяльності товариства, одержання прибутку, реалізація його на основі економічних і соціальних інтересів власників майна та трудового колективу.

І.7. Предмет діяльності: будівництво, реконструкція і капітальний ремонт автомобільних доріг, інша господарська та комерційна діяльність в Україні та за її межами, що не заборонена законодавством.

І.8. Загальний обсяг зареєстрованого статутного фонду — 14033,25 грн.

Статутний фонд сплачено повністю.

1.9. Основні професійні дані про керівних працівників:

голова правління ВАТ «ДБУ-39» — Кононенко Іван Васильович, 1940 року народження, за фахом інженер-механік, загальний стаж роботи 38 років, у дорожньому будівництві — 25 років;

головний бухгалтер ВАТ «ДБУ-39» — Груша Тамара Іванівна, 1954 року народження, за фахом бухгалтер, стаж роботи 24 роки, в дорожньому будівництві — 21 рік.

2. Дані про емісію акцій

2. І. Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів: рішення загальних зборів акціонерів ВАТ «ДБУ-39» № 3 від 14 лютого 1997 року.

2.2. Мета: збільшення статутного фонду на суму індексації основних фондів шляхом збільшення номінальної вартості акцій.

2.3. Обсяг планової емісії: 1029105 грн.

2.4. Номінальна вартість однієї акції — 77 грн.

2.5. Кількість акцій: 13365 штук.

2.6. Вид акцій: прості іменні.

2.7. Порядкові номери і серія акцій: серія «А», порядкові номери 00001 — 13365.

2.8. День початку і день припинення обміну акцій: через 30 днів після опублікування оголошення в пресі про випуск нових акцій. Термін обміну не обмежується.

2.9. Акції розповсюджуються серед акціонерів за новою номінальною вартістю у відповідності з кількістю акцій, якими володіє акціонер. Акції попереднього випуску погашаються і обмінюються на акції нової номінальної вартості.

3. Фінансове становище товариства

	на І. 01. 97 р.	на І.07.97 р.
Статутний фонд товариства	14033,25 грн.	14033,25 грн.
кредиторська заборгованість	1374100 грн.	1523 тис. грн.
дебіторська заборгованість	1745600 грн.	2180 тис. грн.
прибуток, збиток	+2086478 грн.	+ 147 тис. грн.
середньоспискова чисельність працюючих	217	207
виконано будівельно-монтажних робіт у договірній ціні	7511 тис. грн.	2003 тис. грн.

Нарахування та виплата дивідендів за акціями ВАТ «ДБУ-39» здійснюється відповідно до чинного законодавства за рахунок прибутку товариства, що залишається в його розпорядженні після сплати податків, та в порядку, встановленому загальними зборами акціонерів товариства.

4. Попередня емісія цінних паперів

Обсяг емісії: 14033,25 грн.

Всі акції прості іменні, номінальною вартістю 1,05 грн.

Кількість акцій — 13365 штук.

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів видане 26 липня 1994 року. Реєстраційний номер 39/І-94.

5. Дані про суми проведених у попередніх періодах індексації вартості та зносу основних фондів

Індексації були проведені за станом на 1.01.95 р. та 1.04.96 р.

Балансова вартість основних фондів до індексації —654545,88 грн.

Балансова вартість основних фондів після індексації —4166728,50 грн.

Знос основних фондів до індексації — 263 123,28 грн.

Знос проіндексованих основних фондів — 2760234,15 грн.

6. Фактори ризику

Факторами ризику для акціонерного товариства є розірвання управлінням прямих зв'язків із постачальниками сировини, автотранспортними підприємствами та замовниками робіт.

ВАТ Агрофірма «Теплиці України»

повідомляє, що загальні збори акціонерів товариства відбудуться 24 грудня 1997 р. о 12-й годині за адресою: м. Київ-128, вул. Берковецька, 6.

Порядок денний:

1. Вибори органів управління та ревізійної комісії.
2. Затвердження нової редакції статуту.
3. Затвердження положень товариства.

Реєстрація акціонерів з 9.00.

Телефони: 443—80—09, 443—71—30.

Правління.

С Чешскими авиалиниями

с 26 октября в Прагу *только самолетами* **Boeing 737-500**

понедельник, четверг, суббота

- бизнес класс
- настоящее чешское пиво всегда на борту самолета

на Чешских авиалиниях европейский сервис, качество обслуживания - по доступным ценам

- летаем в Нью-Йорк, Монреаль, Торонто
- бронирование билетов по телефону

CSA

Звоните, ждем!
228-02-96, 228-50-27
ул.Крещатик, 14

CSA CZECH AIRLINES

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, Б. Пушкина, 34) по заявлению ГНА в Буденовском районе Донецка (340030, ул. Октября, 17) возбудил дело № 30/1-24Б о банкротстве МЧП «Эргос» (340030, Донецк, ул. Октября, д.23а, кв.29; р/с 2468752 в Пролетарском отделении АК ПИБ Донецка, МФО 334301).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Одесской области по заявлению Одесской облдирекции Укрсоцбанка возбудил дело № 4/177-Б о признании банкротом ООО «Южное товарищество» (270031, Одесса, ул. Химическая, 2; р/с 1468802 в Одесской облдирекции Украсоцбанка, МФО 328016, код ОКПО 13904453).

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять имущественные требования к должнику в месячный срок с момента опубликования объявления по адресу: Одесса, проспект Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

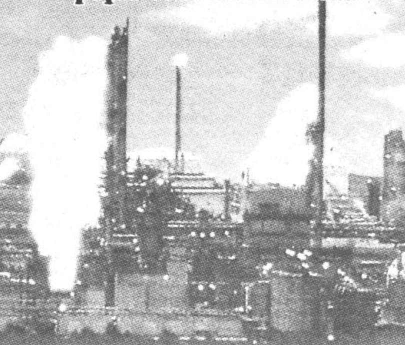
Реализуем:

ПРОФНАСТИЛ

оцинкованный
Н75, Н57, С10, НС44, С18, С30, ВС10;
комбикорм.
Возможен бартер на фуражное зерно.

Наш адрес:
255400, Киевская обл., г. Обухов, ул. Киевская, 132.
Тел.:(04472) 51-658, 57-438, 59-379, 59-402.

Покупаем и оформляем долги предприятий любых форм собственности.

Акционерный коммерческий банк
"ПРАВЭКС-БАНК"
г.Киев, ул.Кловский спуск, 9/2
Тел. (044) 261-02-60, 261-02-66, 261-02-67.
Факс (044) 261-02-07.

Арбитражный суд г. Ивано-Франковска возбудил дело № 1231/1 от 17.06.1997 года о признании банкротом МП «Маяк» (юридический адрес: 285100, с. Курив Галичского района Ивано-Франковской области).

Требования кредиторов и заявления санаторов подавать в Арбитражный суд г. Ивано-Франковска в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 284000, г. Ивано-Франковск, ул. Грюнвальдская, 11.

Арбітражний суд Чернівецької області (м. Чернівці, вул. Кобилянська, 14) порушив справу № 7-139-146/6 про банкрутство ТОВ «Надіна ЛТД» (м. Чернівці, вул. Головна, 141; р/р 467214 в ЧД АППБ «Аваль», МФО 356464). Претензії кредиторів приймає суд протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Києва порушив справу про банкрутство:

ПП НВФ «Ділона» (Київ-232, вул. Милославська, 19), р/р 2468984 в АКБ «Правекс-Банк», справа № 10/82 від 10.09.1997 р.;

НТЦ «Пошук» (Київ-217, вул. Енерготехнічна, 9), р/р 4468642 у Дніпровському відділенні ПІБ Києва, справа № 12/233б від 21.10.1997 р.

ВАТ «СЕВЛЮШ-СИР»

проводить загальні збори акціонерів 11 грудня 1997 року о 10.00 год. київ. часу в приміщенні актового залу ВАТ за адресою: м. Виноградів, Закарпатської області вул. Комунальна,1

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт голови ВАТ про результати роботи за 1996—1997 роки.
2. Зміни до Статуту ВАТ.
3. Вибори керівних органів.
4. Затвердження внутрішніх нормативних актів товариства.

МАНДАТНА КОМІСІЯ

Тел. 2-16-05, тел/факс 2-14-01.

Втрачений оригінал Свідоцтва Міністерства юстиції України про реєстрацію Товариства єврейської культури України № 374 від 5 січня 1993 р. вважати недійсним.

ООО «Колнер», зарегистрированное Радянской районной администрацией Киева 7.10.96 г. за № 08348, идентификационный код 24383253, ликвидируется.

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления по адресу: Киев, ул. Э. Потье, 16.

Компания «Юрэкспорт» сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение 2 месяцев по адресу: 340087, г. Донецк, ул. Ново-Одесская, 93/107.

Загублене свідоцтво про закінчення середньої школи за 1992-93 рік за номером НМ № 010819 на ім'я Шевченка Олександра Вікторовича вважати недійсним.

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі порушив справу № 6/23 про визнання ПП «Алора» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. Р. Окопної, 2), р/р 644921 в Київському відділенні АПБ «Україна».

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Приватизація ділянок

У номер

●*Київ*

Чиновницька рать — не завжди брат

У Київській облдержадміністрації редактори районних і міськрайонних газет Київщини обговорили особливості застосування Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації».

На думку керівників засобів масової інформації столичної області, деякі положення нового закону можна трактувати по-різному. Що й роблять часто-густо чиновники, не зацікавлені у співпраці з місцевими газетами і теле- радіоорганізаціями. На жаль, у складі секретаріатів та організаційних відділів органів влади більшості міст і районів Київщини немає людей, котрі відповідають за зв'язки із пресою. Рідко де створено прес-служби чи інформаційно-аналітичні відділи, що передбачено чинним законодавством. Відтак майже всі матеріали, які стосуються діяльності органів місцевої влади, готують журналісти з власної ініціативи, і чиновництво не завжди йде їм назустріч.

●*Донецьк*

Голод — не тітка, грошей не додасть

Три донецькі шахти — імені Челюскінців, «Трудівська» та імені Абакумова — припинили відвантаження вугілля споживачам через систематичну несплату за спожите паливо. На останній шахті, домагаючись виплати заборгованих ще з квітня грошей, 17 гірників відмовилися підніматися на поверхню й оголосили голодування. Трьох робітників підняли нагору через погіршення стану здоров'я, решта на червертий день припинили акцію. У Донецькому територіальному комітеті профспілки працівників вугільної промисловості запевнили, що на грані страйку перебувають п'ять трудових колективів, переважно тих шахт, що видобувають енергетичне вугілля.

●*Харків*

Регіон із простягнутою рукою

Одна з найбільших в Україні Харківська область, схоже, наступного року вперше за багато років опиниться в списку дотаційних регіонів, які вже «нічого не варті» без милостині центральних властей. Це може статися після того, як буде затверджено запропоновані нинішні урядові принципи формування державного і регіонального бюджетів. Досі Харківщина залишалася серед тих небагатьох областей, які «годували» не тільки себе, а й економічно нерозвинені регіони. За словами начальника облфінуправління Костянтина Козиренка, за такої політики обласний бюджет може недоразхувати наступного року не одного мільйона гривень. Що означає не тільки чергові скорочення в бюджетній сфері, сповільнення реанімаційних процесів у економіці краю, повне зупинення будівництва метро тощо, але й несправедливу зміну самого статусу регіону, який ніколи не побирався з простягнутою рукою.

Теоретично...

Антон ТРЕТЯК, перший заступник голови Державного комітету України по земельних ресурсах

Термін оформлення документів на приватизацію земельних ділянок закінчується 1 січня 1998 року. Враховуючи, що правом стати власником свого наділу скористалися далеко не всі користувачі землі, Держкомзем звернувся з пропозицією до Кабміну про продовження терміну приватизації земельних ділянок до 2000 року. Уряд підтримав. Є надія, що незабаром це питання розгляне Верховна Рада. Тож очікується — термін приватизації буде продовжено. Нині можна юридично закріпити право на земельні ділянки для ведення особистого підсобного господарства (у межах населених пунктів — не більше 0,6 га), будівництва і обслуговування житлового будинку і господарських будівель в сільських населених пунктах (до 0,25 га), у селищах міського типу (до 0,15 га), містах (до 0,1 га); для садівництва (до 0,12 га), дачного (до 0,1 га) і гаражного (до 0,01 га) будівництва. Очікувати зменшення плати за проведення землевпорядних робіт і оформлення документів не доводиться — з першого жовтня на цю суму нараховується ПДВ. У деяких областях — Рівненській, Чернівецькій, Кіровоградській — кошти на проведення відповідних робіт закладено до місцевих бюджетів. Відсутність бланків Державних актів на право приватної власності на землю вже не стримує процес приватизації — вони є у достатній кількості на місцях.

... і практично

Станіслав ОТРОХ, читач «Голосу України» (с. Бірки Козелецького р-ну Чернігівської обл.)

Селяни не сприймають питання про долю землі колгоспної так гостро, як щодо присадибних ділянок. Адже своя сорочка ближче за діряву загальну ковдру. Декрет Кабінету міністрів від 26 грудня 1992 року передбачає безплатну передачу земельних ділянок їхнім користувачам. Та за допомоги чиновника народилася «накрутка» — плата за оформлення документів та інші послуги в розмірі 50—60 гривень за першу ділянку і 10 гривень за кожну наступну. Виконання робіт доручено обласній землевпорядній організації. Сільській раді «делеговано» роль статиста. Хто кому і як доручив здійснювати процедуру «безкоштовної» передачі землі — не так важливо, бо основна причина неприйняття такої «благодійної» акції селянами — бажання влади, фактичного боржника села, взяти гроші за так звані послуги. Сумна і смішна ситуація — вимагати з пенсіонерів та й працездатних, які в більшості своїй забули, коли одержували заробітну плату, таку суму. Тому подарунок Кабінету міністрів, як і «законні пріоритети» — чергова «безкоштовна» дуля селянам. Спроби зарадити справі — роз'яснення, агітація —виглядають як такий собі маленький шантаж, що зводиться до поради виплатити гроші у визначений термін — до 1 січня — під загрозою втрати права на безплатне користування земельними ділянками. Влада — власник землі, а селянин, що володіє нею як спадщиною від дідів і прадідів своїх, зайвий на ній. Компанія чиновників змилостивиться — залишить клаптик, «відрізавши» решту, а може і не залишити, бо «своя рука — владика», а закон, «як дишло», в їхніх руках. Було б добре, якби наш Президент звернув увагу на цю справу, щоб не треба було вперто доводити до «переможного кінця» прийняту процедуру абсурду і несправедливості.

Земельна реформа

Зібрали. І без вказівок згори

(Початок на 1-й стор.).

Небалакучий Михайло Савченко, голова господарства, зізнався, що давно керується на землі не наказами, а підказками природи. Збирати осінні дари завжди починає там, де лани після перших осінніх дощів встигли підсохнути. У мокрий грунт техніку взагалі не варто загаяти — і її загробиш, і урожай. А випали погожі дні — значить, працювати всім, цілодобово! От і весь секрет. Крім того, в полі постійно чергують усі ремонтні служби машинно-тракторного парку. Сюди ж трактористам, комбайнерам, шоферам привозять гарячу їжу.

Що ж, знову фронт, знову битва за врожай? Схоже, що так. Але чи можуть істинні хлібороби дозволити собі інше ставлення до землі, до вирощеного врожаю? Думаю — ні. От тому і виростили навіть за нинішніх несприятливих умов непоганий урожай цукрових —щонайменше 250—270 центнерів з гектара. І зібрали його вчасно. Праця ж вкладена велика, дорогий кожний корінчик.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

На аграрному олімпі

Рис у небезпеці

Збої в збиранні рису в Криму змусили Раду міністрів автономії ухвалити додаткові заходи з підвищення темпів жнив, аби завершити основний обмолот до 10 листопада. Уряд Криму зобов'язав своє Міністерство сільського господарства і продовольства, а також глав райдержадміністрацій рисосіючих районів впритул зайнятися проблемами рисоводів. На весь період збирання затверджено список працівників уряду, закріплених за господарствами. Особлива увага Нижньогірському, Совєтському і Джанкойському районам.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Ігри у «дикий ринок»: крайній — селянин

Акценти

***В**АЛОВИЙ збір яблук у господарствах обласного об'єднання «Вінницясадвинпром» становитиме нинішнього року більш як 120 тисяч тонн. За словами генерального директора об'єднання Анатолія Марценюка, це у 2,5 раза більше, ніж торік. Анатолій Павлович не пригадує такого щедрого врожаю — яблуневі гілля подекуди нагадували виноградні грона.*

Протягом трьох останніх років спеціалісти об'єднання уважно стежать за так званим плотним садом у селі Шиминки Барського району. Це невелика експериментальна ділянка площею в один гектар, де яблуні вирощують з голландських саджанців, за їхньою ж, голландською технологією. Особлива увага зумовлена звісно чим —запозичений досвід стає об'єднанню в неабияку копієчку. А віддача?

— Загалом, — продовжує А. Марценюк, — голландський сад виправдав наші сподівання: зібрали 350 центнерів фруктів (у середньому по об'єднанню врожайність становить приблизно 140 центнерів), гріх скаржитися.

Репутацію голландському експерименту «підмочив» свій доморослий сад. У господарстві села Жорница Іллінецького району паралельно заклали сад із власних саджанців. Коли генеральний директор недавно побував там, очам не повірив: молоді яблуні ледь не ламаються під вагою фруктів. Підрахували попередню врожайність, з'ясувалося, що показник удвоє перевищив той, що мають у голландському саду, — з кожного гектара виходить 700 (!) центнерів.

Наші яблука, додає генеральний директор, екологічно чистіші. Анатолій Павлович під час перебування у Голландії бачив, скільки разів тамтешні садівники обприскують дерева від шкідників: не менш як 30, тобто уп'ятеро більше, ніж це роблять подільські садівники.

В об'єднанні сушать голову над тим, як розпорядитися нинішнім щедрим урожаєм.

Половину його — сортового — спецгоспи закладуть на довгочасне зберігання. Решту реалізують тепер або здадуть на переробляння. На соки піде більшість яблук, заготовлених у КСП та в населення.

В області є достатньо потужностей для виготовлення із одержаного врожаю концентрованих соків, які мають попит на західному ринку. Але сільських трудівників не задовольняють ціни на заготовлювані фрукти. Так, за кілограм яблук, що йдуть на соки, посередники платять спецгоспам лише по 10 копійок, тоді як собівартість їх становить 15—18 копійок. Населенню комерсанти пропонують ще нижчі ціни — по 5 копійок за кілограм. І люди, які місяцями не отримують зарплати, змушені приставати й на такі умови. У спецгоспах та КСП вважають, що за такі гроші врожай навіть збирати не варто.

Причина цього безглуздя — у фінансовій сфері. Якби консервний завод міг узяти на прийнятних умовах кредит у банку для заготівлі сировини, він платив би пристойну ціну садівникам. У свою чергу, спецгоспи, майже кожен з яких має власні переробні цехи, взявши кредити, могли б значну частину врожаю переробити на власній базі. Але поки що кредити доступні лише посередникам. Тому тепер прибутки мають комерсанти, а не ті, хто виростив і переробив урожай.

Перспективи такої «економіки» неважко передбачити: банкрутство виробництва. Найбільше потерпає в цих іграх у «дикий ринок» багатостраждальний сільгоспвиробник. І споживач теж.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото **Юрія ВЕНГЕРЕША.**

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251298.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311209.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.